

Pintures murals de Santa Cecília de Granera

Granera

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Ermita de Santa Cecília
Emplaçament: A l'interior de l'absis de l'ermita de Santa Cecília de Granera
Alçada: 769m

Coordenades:

Latitud: 41.72558
Longitud: 2.06169
UTM Est (X): 421958
UTM Nord (Y): 4619734

Classificació

Número de fitxa 08095-165
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Medieval Romànic Popular
Segle XII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Força degradades i despintades.
Protecció Inexistent
Número inventari IPA 28917
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: Arxiprestat del Moianès - Bisbat de Vic
Fitxes associades:
[Santa Cecília de Granera](#)
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat

Descripció

Restes d'unes pintures murals situades a la conca absidial del temple de Santa Cecília de Granera, a la part superior de la mateixa, des de la part inferior de la finestra fins al final de l'estructura. Les restes pictòriques no presenten un estat de conservació gens òptim, han perdut bona part de la coloració original i el dibuix de la part inferior del mur. Tot i això, mostren un predomini de la línia en la concepció del dibuix. Representen un Crist en majestat (Pantocrator) de grans dimensions situat dins d'una mandorla apuntada formada per dues faixes en paral·lel, que alhora està sostinguda per quatre àngels. La imatge central està nimbada, assegurada i en actitud de beneïr (s'intueix una mà alçada i en l'altre el llibre). Vesteix una túnica decorada amb bandes ondulades i va descalç. Els àngels, que mostren moviment, estan situats en parelles a cada banda de la mandorla. Estan nimbats, amb les ales desplegadas, els braços estesos cap a la mandorla i van vestits amb túniques llargues. És probable que a la part inferior del mur, que actualment està molt degradada, hi hagués una decoració en franges i cortinatge inferior.

Observacions:

Tot i que la datació de les pintures ha anat oscil·lant entre la segona meitat del segle XI i la primera del segle XIII, els darrers estudis han establert la seva datació a finals del segle XII i han estat relacionades amb els corrents més evolucionats del romànic, tot i que el seu estat de conservació no permet una observació del tot òptima.

Història

L'església s'ensorrà sobtadament el 15 de maig de l'any 1924, restant dempeus l'absis i un tram del mur de tramuntana, i quedant les pintures murals a la intempèrie. Fins aquest moment, un quadre pintat l'any 1703 tapava tant l'absis com les pintures (amb l'enderroc fou traslladat a l'església parroquial de Sant Martí). Pels voltants de l'any 1950 es va reconstruir un tram de la volta absidial per protegir les pintures de les inclemències del temps, tot i que continuaren quedant exposades. Finalment, l'any 1975 la Diputació de Barcelona es va encarregar de la rehabilitació del temple, finalitzada l'any següent.

Bibliografia

BARRAL I ALTET, Xavier (2000). Guia del Patrimoni Monumental i Artístic de Catalunya. Volum 1. Baix Llobregat, Barcelonès, Maresme, Vallès Occidental, Vallès Oriental. Barcelona: Pòrtic, p. 479.

FORCADA I SALVADÓ, Ignasi; ROSSELL I FORCADA, Martí (2000). Itineraris pel Moianès. Barcelona: Abadia de Montserrat, p. 88. Granera. Text refós. Normes subsidiàries de planejament, 2000, p. 69 [Inèdit].

GUDIOL I CUNILL, Josep (1913). "Excursió a Granera". Butlletí del Centre Excursionista de Vich, vol. I (1912-1914), p. 74-78. "La capella de Sant Cecília". La Granària, 42, 2017, p. 8-11.

MASAGUÉ I TORNER, Josep M. (1992b). "Santa Cecília de Granera". XIII Ronda Vallesana Castellterçol-Granera 4 d'octubre de 1992. Sabadell: Unió Excursionista de Sabadell, p. 42.

NAVINÉS, Jordi (2010). "L'ermita de Santa Cecília de Granera". La Granària, 26.

PÉREZ GONZÁLEZ, José María; CASTIÑEIRAS GONZÁLEZ, Manuel Antonio; CAMPS I SORIA, Jordi (2014). Enciclopèdia del romànic a Catalunya. Aguilar de Campoo: Fundación Santa María del Real; Barcelona: Museu Nacional d'Art de Catalunya, vol. I, p. 1479-1480.

PLADEVALL I FONT, Antoni (1991). El Vallès Occidental, el Vallès

Oriental. Col. Catalunya Romànica, 18. Barcelona: Enciclopèdia Catalana, p. 362. VALL I RIMBLAS, Ramon (1983). El romànic del Vallès. Sabadell: AUSA, p. 226-227. [Http://www.moianes.net/](http://www.moianes.net/) [Consulta: 15-03-2019]. [Http://invarquit.cultura.gencat.cat/](http://invarquit.cultura.gencat.cat/) [Consulta: 15-03-2019]. [Https://www.granera.cat/](https://www.granera.cat/) [Consulta: 15-03-2019].

